

Seinastu orð Adolf Hitlers

ALLRASEINASTU DAGARNAR, AÐRENN SJÁLVMORDSKOTIÐ SMALL Í BUMBUSKÝLINUM Í TI BRENNANDI BERLIN, GAV HIN STÓRTÝSKI »FÖRARIN« EINA MYND AV SÆR SJÁLVI, SUM VISTI, AT HANN VAR ORARI ENN Á NOKRUM SINNI AÐUR. FRÁGREIÐINGARNAR FRÁ HERLEIÐARUNUM, SUM AÐUR HÖVÐU BOÐAÐ FRÁ HERTÖKU AV EINUM LANDI FYRI OG ØÐRUM EFTIR, SÖGDU NÚ FRÁ RUSSUM, IÐ TÖKU EINA GÖTU FYRI OG AÐRA EFTIR Í BERLIN. MEN HÓAST TÆÐ GAV HITLER SÆR STUNDIR TIL AT SIGA FRÁ, HVÖRJAR HANN ATTI HAVT TIKIÐ AV DÖGUM AÐUR Í TÍÐINI — OG HVAT HANN VILDI GJORT Í FRAMTÍÐINI. »TÁ EG ERI LÍÐUGUR VIÐ HESA SÖGUNA, MUGU VIT SYRGJA FYRI, AT VIT VINNA OLJUOKINI AFTUR«, SEGÐI HITLER SLAKAR FYRA DAGAR, AÐRENN HANN SKJEYT SEG

Adolf Hitler

21. apríl 1945 loysti Hitler teir stenografa, ið hövdu niðurskrívað borðsamroður og fundir hansara við herleiðarar og flokksleiðarar, úr starvi, men nakrar dagar seinri setti Hitler ein einsamallan mann — Lorenz — at taka sær av hesum starvi: orðarætt at niðurskríva allar samroður.

29. apríl gav Hitler Lorenz og øðrum boð um at rýma úr Berlin við testamenti sínum og flýggja. Dönitz og øðrum hesi pappirir; men teir komu ongatið fram — Lorenz var tikið til fanga av bretum, og teir fingur hendur á pappirum hansara.

HEILAR HERDEILDIR VORÐNAR BURTUR

Stenografisku referatini eru frá døgnum 23., 25. og 27. apríl — stutt undan endaliga niðurlagnum. 23. apríl harmaðist Hitler yvir, at herdeildirnar als ikki gjørdur sá skyldu. Hann slær fast, at ein heil herdeild er vörðin burturlivini í Berlin. »Bara SS-divisióin Nordland er eftir. Hetta er ein beistaðgerð! Tá ein hugsar um hetta, hví so líva longur«.

25. apríl hittust amerikumen og russar við Torgau. Leivdirnar av týska ríkinum vóru í tvíningum. Hitler avskrivaði hin sunnara partin. Hann hevur ongatið vist stríðshug »og ikki eingongd min ávirkan frá Berchtesgaden hevur kumnað forðað hesum«.

»Bara her í Berlin kann eg vinna eitt úrlit. Kann eg uppná tað — sjálvt um tað bara er moralskt — so kunnu vit ið hvussu er bera

hövdið høgt og vinna tíð. Tað vildi verið tápuligt at sitið í Suðurtýsklandi. Har havi eg onga ávirkan og ongar herdeildir.«

GOEBBELS TEKUR UNDIR VIÐ HITLER

Goebbels: »Um russar kunnu sláast aftur við Berlin, hava vit giv ið heiminum eitt stórt dømi...«

Hitler: »Um tað veruliga er rætt: eg havi fingið frágreiðing um at samroðurnar millum Molotov og Eden ikki hava ført til nakra semju. Russar krevja alt okið. Tað vil siga, at bretar hava tapt kriggið. Bretland byrjaði hetta kriggið, ti eg kravdi geilina til Eysturproysen og Danzig við fólkaatkvøðu og undir sameindum eftirliti. Og nú loyva teir, at eitt stórveldi, sum longu ræður yvir meginpartinum av Europa og strekkir seg til Eysturasiu, troðkar enn longur fram... Slái eg til her (í Berlin) við heldi, og kann eg halda hövuðsstaðin, so elur møguliga fram ein vón hjá amerikumennum og bretum, sum ger, at teir hóast alt ganga saman við Nazi-Týsklandi at knasa russar. Og tann einasti maður, ið kann gera hetta, er nú einferð eg!«

HVI HITLER VILDI VERÐA Í BERLIN

»Sum ein ókendur flóttarmaður úr Berlin vildi eg hvorki í Norður- ella Suðurtýsklandi havt nakran myndugleika — serstakliga ikki í Berchtesgaden... Við hvørjum skal eg halda Suðurtýskland imóti vestanveldinum? Tað er allastaðni hið sama: eitt navn borgar fyrri einum vissum ordan. So leingi ein persónligheit var í Italia, var ein vissur ordan har...«

Eg varð ikki settur inn í henda heim at verja mitt »Berghof« (Ørnareidur Hitlers í Berchtesgaden).

Er tað veruliga rætt, at teir sameindur eru ósamdir, kann tað henda, og eg slái hart til hin russiska risan onkustaðni, at amerikumen og bretar koma til tað ásannan, at tað bara er ein, ið kann basa russiska kolossinum, og tað er eg og flokkurin og týska ríkið í dag.

Hevndarhugur »förarin«:

»Um eg vinni hetta slag, so krevji eg ikki nakað fyrri mína skyld. Men so eri eg reinsaður. So kann eg útrudda eina rúgvu av

herleiðarum og undiroffiserum, her undir eisini í SS, sum hevur sviði í avgerandi lotum.«

RUSSAR KRAVDU HERSTÖÐIR Í DANMARK

Í einari langari frágreiðing segði Hitler frá, at hann væntaði russar fóru at krevja av vestanveldinum. Hetta segði hann út frá teimum erfaringum, hann hevði frá tíðarskeiðinum, tá Týskland og Sovjet samarbeiddu. M. a. segði hann:

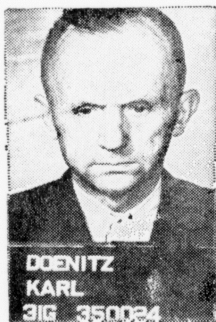
»Eg kann minnst, hvussu tað var um veturin 1940... Tá lærði eg Molotov at kenna. Russar hövdu tá ikki nógv at reypa av; teir vóru fyrri stórum tapum í Finlandi. Teir hövdu herseft ymisk landaøki... So kom her ferðin vestanfyri, og vit vunu stórsigur. Hetta var størsti sigur í verðinsøguni... Og undir hesum umstøðum kom Molotov við óhoyrdum krovum til okkara.

Hann kravdi, at vit við útsiglingina frá Eystursjónum skuldu lata russar fáa herstöðir í Danmark. Hann hevði longu frammanundan boðað frá hesum krovum. Hann kravdi Konstantinopel, Rumenia, Bulgaria, Finland — og tað vóru vit, ið vóru sigurharrar! Hvussu vil hesin Molotov stilla seg yvir fyrri amerikumennum og bretum — við slíkum sigrum og eftir katastrofum húsangangi fyrri teir sameindu...«

Goebbels: »Gongur tað gott, ná, ja. Gongur tað ikki gott, og endar tað við, at föarin finnur ein heiðurligan deyða í Berlin, og Europa verður bolsjevikisk — so vil föarin seinast um fimm ár vera ein legendariskur persónur og nationalsosialisman ein myta — ti föarin verður gjørdur til halgimenni við sínum mikla verki, og alt menneskjaligt, sum nú verður funnist at hjá honum, verður við einum slagi strikað út...«

HITLER VAR BEBBARÆDDUR Í SEINASTUNI

Hesar triggja daga frágreiðingar visa, hvussu ræddur Hitler var. »Bara ein fekk eina sanna mynd

av stöðuni, sigur tíðarinnar størsti herleiðari í síni jarðaholu. 27. apríl seta nazi-leiðarnir í bunkarum sitt álít til general Wenck, sum umvegis Postdam skal koma til Berlin til hjálpar.

Goebbels: »Gud gævi, at Wenck kom igjøgnum. Tað er ein ræðulig stöða: Wenck stendur við

Postdam, og her troðka russar á Potsdamer Platz.

Hitler: »Og eg eri ikki í Postdam, men við Potsdamer Platz! Hitt einasta, ið ger ein ræddan í hesum spenningi, er, at ein fegin vildi gjørt okkurt, men einki kann gera. Eg kann ikki sova longur. Tá ein endaliga er sovnaður, byrjar skjótingin...«

Eg vil nú leggja meg eina løtu og vil ikki verða vakur, uttan eitt russiskt tanks stendur uttanfyri sovverils mitt. Eg vil fegin hava stundir at gera meg til reiðar...«

HITLER HARMUR, AT HANN VAR OV MILDUR

27. apríl filosoferar Hitler yvir, um hann ikki skuldi havt steðgað við at tikið við ræðinum háltvannað ár, so hann kundi sloppið frá komprissum við aðrar flokkar, og at hann beinanvegin skuldi havt útruddað fólk, ið vóru honum til hindurs.

»Orðnar ein ikki slíkar rokningar beinanvegin, verður ein ov mildur og fær hetta ongatið orðnað.«

Tey flestu vilja ivaleyst halda, at Hitler fekk orðnað nóg mikið, og at hansara mildni ikki var so ovurstórt.

27. apríl segði Hitler m.a.:

»— Tað passar ikki, at japanesararnir eru betri hermenn enn vit. Teir eru bara betri uppaddir. Tá ið vit í dag hoyra, at amerikumen hava tikið 7 japanskar offiserar til fanga, allir harí særdir, og at allir hesir offiserar beinanvegin gjørdur harakiri (kravdu seg sjálvan), sær ein, hvat sonn uppaling hevur at siga, tá skapast skulu hetjur «

VIT SKULU VINNA OLJUOKINI AFTUR

Viðari segði Hitler henda sama dag:

»— Tað harmar meg, at vit eingi oljuoki hava eftir. Tá vit hövdu tey, bar til at ordna alt. Tey bæði oljuokini í Ostmark (Eysturriki) gövu okkum í alt 120.000 tons. Tey kundu verið útbýgd frá framleitt 180.000 tons. Hetta er katastrofalt, ti hetta forðar okkum at gera, sum vit vilja. So skjótt eg eri liðugur við hesa søgu, mugu vit syrgja fyrri, at vit fáa oljuokini aftur...«

Tvey samdøgur seinri fekk Hitler at víta, at miðdepulin í Berlin í besta lagi kundi verjast í 24 tímar. Aðrenn henda freist var farin, hevði »föarin« tikið seg sjálvat av døgum.

FØROYA MASKINSKÚLI

Undirvisingin til niðanfyrri nevndu royndir byrjar týsdagin 3. mai kl. 8.00:

MASKNISTEKSAMEN:

5-6 mánaðar fyrireikandi dagskeið. Serligur skúla-kunnleiki krevst ikki, men hann, ið ætlar sær á skúlan, má hava sveinabrev sum smiður ella maskinarbeiðari.

FØROYSK MASKINROYND

5-6 mánaðar fyrireikandi dagskeið. Hann, ið ætlar sær at lesa til hesa roynd, má annaðhvørt hava stað ið maskinisteksamen ella millumskúlaeksamen við í minsta lagi mg÷.

Áhugaðir vera bidnir um at siga skúlanum frá skjóttast gjørligt.

SAMvinnufelag
FISKimanna

Skipstroyggjur

taka vit í hesum stöddum og til hesar prisir:

Smáar:	Bulalongd	62 cm.
	Breidd undir ørnumum	50 — vekt 900 gr.
	Ermalongd, uppbrotin	56 — kr. 47,00
Meðal:	Bulalongd	67 cm.
	Breidd undir ørnumum	54 — vekt 1000 gr.
	Ermalongd, uppbrotnar	62 — kr. 53,00
Stórar:	Bulalongd	72 cm.
	Breidd undir ørnumum	58 — vekt 1100 gr.
	Ermalongd, uppbrotnar	65 — kr. 59,00

Troyggjurnar skulu vera bundnar úr góðum, trítáðum tógvi av ónappaðari, óblandaðari føroyskari ull.

Troyggjur við ongum kraga, men við einum kanti, taka vit eftir avtalu.

Bukt má ikki liggja leys á ranguni longur enn yvir hægst trý eygur.

Seymurin um ermaholini má liggja slættur, flaktur og hvør partur seymaður niður á sínu megin. Eingir tráðendar mugu hanga leysir.

Samvinnufelagið

tlf. 1753